

noget i Esbjerg, men vi vil dog have Adgang til en nogenlunde hurtig Forbindelse.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Finansminister. Jeg takker ham, fordi han har Opmærksomheden henvendt paa, at der kan være noget i min Tanke om at dele Landsoverskatteraadet i en Ligningsafdeling, der er undersøgende, og en Klageafdeling, der paakender de Undersøgelser, som Ligningsafdelingen har foretaget. Jeg tror, at man ad den Vej vil faa en større Tillid fra Skatteydernes Side til Landsoverskatteraadet, fordi man derigennem vil være sikker paa, at de, der undersøger en Sag, ikke kommer til at paakende den. Jeg tror, at man til lige skulde tilføje den Bestemmelse, at Ligningsafdelingen heller ikke maatte afgøre Klager, fordi det undertiden er uheldigt, at den kan idømme Bøder, uden det gaar til Klageafdelingen. Jeg nævnte, at enkelte Skatteborgere, maaske ikke en Gang „enkelte“ Skatteborgere, men Skatteborgere, blev behandlet som Arrestanter, og den højtærede Minister mente, at det var et alt for stærkt Udtryk, det var jeg uberettiget til at bruge. Jeg vil bede den højtærede Minister, hvis han ikke husker det, sætte sig ind i et ganske bestemt Eksempel, som jeg fremdrog i Fjor, det staar i Tidenden Sp. 1325, hvor jeg paaviste, at en Skatteborger gennem 7 Fjordingaar blev, om jeg maa sige, ligefrem forfulgt af Landsoverskatteraadet, hvor en Sekretær ved flere Lejligheder havde været den, der havde afhørt ham, havde truet med Politi og havde truet med den Straf, den paagældende vilde ifalde, naar han ikke vilde makke ret og skrive under paa, hvad der lagdes ham for. Det endte til sidst med, at Landsoverskatteraadet maatte lade ham slippe, der var ingen Mulighed for at dømme ham, fordi han ikke havde gjort noget urigtigt. Jeg ønsker, at Landets Borgere, selv om de skal betale Skat, dog ikke derfor skal behandles som Arrestanter af unge Tjenestemænd. Jeg ønsker, at man i den Henseende fra den højeste Administrations Side skal være opmærksom paa, at Landets Skatteborgere bliver behandlet høfligt. Selv om man mener, at de har gjort noget, der ikke var rigtigt, skal de dog behandles høfligt indtil det Tidspunkt, da man kan overbevise dem om, at de har gjort noget urigtigt. Det forekommer mig, at den Thorupske Metode skal man i alt Fald vogte sig for at anvende i Landsoverskatteraadet.

Jeg har dernæst nogle Bemærkninger til den højtærede Minister angaaende Afbetaling af Statsgælden. Den højtærede

Minister svarede mig — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg tillade mig at oplæse det —: „Det ærede Medlem siger: Paa det foreliggende Finanslovforslag findes der en Afbetaling af 31 Mill. Kr. Nej, det findes der slet ikke, der findes en Afbetaling af 32,6 Mill. Kr. Det ærede Medlem siger, at der findes som optagne Laan paa det nu forelagte Finanslovforslag 24 Mill. Kr. Det passer ikke, der findes et Obligations salg til 12 Mill. Kr., og de 8 Mill. Kr. — hvis de skal med — giver, lagt til disse 12 Mill. Kr., 20 Mill. Kr., ikke 24, som det ærede Medlem mener. Under den Forudsætning, som det ærede Medlem opstiller, at disse 8 Mill. Kr. bliver givet som Laan, giver det da et Overskud paa 12,6 Mill. Kr.“ Den højtærede Minister anbefaler mig saa, naar jeg vil nævne Tal, at nævne de rigtige Tal. Jeg maa sige, at de Tal, den højtærede Minister nævner, er efter min Mening splittergale, der er ikke et eneste rigtigt. Den højtærede Minister har svaret i Øst, hvor jeg har spurgt i Vest. Jeg har talt om det foreliggende Finanslovforslag, men de Tal, han har fremdraget, er aabenbart Tal fra indeværende Aars Finanslov. Det forekommer mig derfor at være for Smed at rette Bager at beskyldte mig for gale Tal. Det eneste gale Tal, jeg har nævnt, er, at jeg har sagt, at de 8 Millioner lagt til Obligationssalget bliver 24 Millioner, det bliver kun 23. Men alle de Tal, den højtærede Minister har nævnt, er splittergale. De stammer, saa vidt jeg kan se, fra det indeværende Finansaar, hvis de i det hele har nogen Stedfæstelse. (*Finansministeren* [Bramsnæs]: Jeg sagde „nuværende Finanslov“). Den højtærede Minister sagde „nuværende Finanslovforslag“; hvis han vil læse Rentrykket efter, vil han se, at der staar, som jeg har sagt. (*Finansministeren* [Bramsnæs]: Saa er det rettet). Jeg skal nu forlade dette med de gale Tal. Dem skænker jeg Ministeren, dem har han.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger om Spørgsmaalet om Afbetalingen af Statsgælden. Den højtærede Finansministers Optimisme fra 1924 synes nu at være afløst af den graa Virkelighed. Ministeren mente den Gang, at det vilde være det første socialdemokratiske Ministeriums Opgave at tilbagebetale den Gæld, som de tidligere Ministre havde stiftet. Hvis den højtærede Minister faar det Laan paa 8 Mill. Kr., der er forudsat i Arbejdsløshedsloven, saa vil for 1926—27, saafremt det skal føres paa der, ikke en Gang de ordinære Afdrag af Statslaanene være betalt. Saaledes som det stilles op paa Finanslovforslaget for 1926—27, skal der ekstra-